7/п инв. № 1930 1.

Либералъ

(Новогодишенъ разказъ).

Прекрасна и умилителна картина представляваше отъ себе си торжеството на първий день отъ нова година. Всички се радваха, ликуваха, поздравявайки едини другиго. Въздухътъ се изпълняше съ най-искрени и сърдечни пожелания. Всички бѣха издаръшни и доволни...

Само ~~секретарьтъ~~ губернскиятъ секретарь Понемасовъ бѣше недоволенъ. По пладнѣ на нова година той стоеше на една отъ централнитѣ улици и протестуваше. Прегърнувайки съ дѣсната си рѫка ~~стълба~~ телеграфния стълбъ, а съ лѣвата си бранейки се неизвѣстно отъ какво, той бърбореше нѣща непростителни и ~~законитѣ~~ отъ закона забранени ~~да се посѣгне~~... До него бѣ жена му, която го държаше за рѫкава. Лицето му бѣ заплакано и ~~сърдито~~ съ изражение на скръбь.

— Идоле ти мой! — казваше му тя. — Наказание ти мое! Отъ твоя безсрамникъ, маканетъ! Върви, ти казвамъ! Върви, до като не е минало още времето, и се разпиши! Иди,